

[Jensen-Stevns.]

Ting, og der er for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at den den Dag i Dag i det hele tilfredsstillende den store og almindelige Befolkning. Den er Udtryk for den Opfattelse, at Søndagen og de andre Helligdage skal opretholdes, ikke blot som Hviledage, men ogsaa som Helligdage. Derfor tilstræber den ikke blot at sikre de flest mulige Adgang til at deltage i Gudstjenesten, men den søger ogsaa at skabe en saadan Fred paa Helligdagene, som kan stemme Sindene til Andagt og Selvforydelse.

Naar den højtærede Justitsminister nu har rejst Spørgsmaalet om en Revision, begrundes det i de Motiver, der ledsagede Lovforslaget i Folketinget, dermed, at Justitsministeren har modtaget flere Henvendelser om at søge gennemført saadanne Ændringer i Loven, at Adgangen til at afholde offentlige Forlystelser m. v. paa Folkekirkens Helligdage udvides. Den højtærede Minister nævner som Organisationer og Institutioner, der har henvendt sig til ham, Landsforeningen „Den personlige Friheds Værn“, Turistforeningen for Danmark, Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark samt De københavnske Væddeløbsforeningers Fællesudvalg. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg mener, den højtærede Minister havde tjent sin Sag bedre ved at rejse Spørgsmaalet alene paa sin egen personlige Autoritet og ved at støtte sit Forslag med sin egen Begrundelse. Det, som disse Foreninger udtaler sig om, er jo nemlig først og fremmest en Ændring af den gældende Lovs § 5, hvorefter offentlige Forlystelser Dagen før en Helligdag ikke maa vare længere end til Midnat, og de nævnte Organisationer mener, at der denne Aften maa gælde de samme Regler som paa Ugens andre Dage. Det er altsaa navnlig Spørgsmaalet om Restaurationsmusik, der tages op. Det, Væddeløbsforeningerne har ønsket, er, at de offentlige Forlystelser, derunder først og fremmest Væddeløb med tilhørende Totalisatorspil, skal kunne finde Sted paa Helligdage paa et tidligere Tidspunkt end efter den nugældende Lov, nemlig Kl. 4 om Eftermiddagen.

Da Ministeren saaledes saa sig foranlediget til at fremkomme med Forslag til Ændringer i Helligdagsloven, benyttede han imidlertid Lejligheden til at fremkomme med langt videregaaende Forslag, Forslag, som i Virkeligheden fuldstændig afskaffede det ældgamle Helligdagsbegreb. Ministerens Forslag vakte jo adskillig Mod-

stand i det andet høje Ting, og det er rigtigt, som den højtærede Minister for et Øjeblik siden sagde, at det, der her foreligger for os til Forhandling, er et ganske andet Lovforslag end det, Ministeren oprindeligt havde fremsat.

Jeg skal erkende, at det foreliggende Lovforslag er langt mere antageligt for mig end det, som den højtærede Minister oprindeligt fremkom med, men den gældende Lov forekommer mig dog stadig at være adskilligt bedre, ogsaa end det her foreliggende Forslag. I øvrigt var Stillingen i Folketinget den, at vel fandtes der et Flertal for det Lovforslag, som endeligt blev vedtaget, men der var i alt 3 Mindretal, som havde større eller mindre Betænkeligheder ved dette Forslag. Der er heller ikke nogen Tvivl om, at der i dette høje Ting vil gøre sig forskellige Anskuelse gældende med Hensyn til for det første Betimeligheden af i dette Øjeblik at tage Helligdagslovgivningen op til Revision, men dernæst ogsaa med Hensyn til selve Lovens Indhold. Maaske kan det under en Udvalgsbehandling lykkes at bøje Meningerne mod hinanden paa disse Punkter — det tør jeg ikke paa Forhaand udtale mig om —, men med fuld Føje kan man dog have Lov til at rejse det Spørgsmaal, om det i en Krisetid som den, vi nu gennemlever, og i hvilken vi stadig beskæftiger os med Landbrugs-krisen og med Arbejdsløsheden, er betimeligt at søge Omraadet for Forlystelseslivet udvidet. Man kunde dog med Rette sige, at den Stemning, som man først og fremmest burde paakalde i den danske Befolkning i vore Tider, er Alvoren. Men naar nu dette Lovforslag er kommet til os fra det andet høje Ting, maa vi selvfølgelig overveje og behandle det. Da jeg senere agter at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, skal jeg ikke indlade mig paa mange af Forslagets Enkeltheder; jeg skal kun fremhæve et Par enkelte Ting.

Der er for det første Spørgsmaalet om Restaurationsmusikken Aftenen før en Helligdag, altsaa det, som jeg vil kalde Lørdagsmusikken. Her vil jeg ikke lægge saa megen Vægt paa Turistforeningens Henvendelse, thi jeg synes ikke, at vi her i Landet skal indrette vor Livsførelse under Hensyntagen til de fremmede Turisters formentlige Behag. Jeg tror nu for øvrigt heller ikke, at de kommer her for at høre Jazz-Musik. Vort Land har heldigvis adskilligt andet og bedre at byde paa. Jeg lægger heller ikke saa megen Vægt paa den Henvendelse, der er kommet fra Restauratørerne og Beværterne, for de klarer sig nok, som